

Kulttuuripalsta ja narsissit

Suomalaiseen tiedotustutkimukseen ei perinnepuutoksen, osanottajakadon yms. vuoksi ole vielä juurtunut kovin voimallisia *kulttuuritutkimuksen* versoja. Siksi täytyi *Tiedotustutkimuksenkin* oivallisen puutarhurin lailla lähteä etsimään neuvoja kauempaa. Birminghamilaisen viljelyopin perusteisiin antaa oivan johdatuksen Leena Paldän.

Paldän osoittaa ensinnäkin kuinka birminghamilaisessa mediatutkimuksessa ja siihen kohdistetussa kritiikissä kristalloituu jälleen kerran kysymys ideologian suhteellisesta itsenäisyydestä taloudelliseen determinaatioon nähden. Sitten hän keskustelee kiintoisalla tavalla ideologisesta vaikuttamisesta ja tiedotusvälineiden roolista. Tiedotusvälineet luovat esim. "uutis" tapahtumiin merkityksen vetoamalla "terveen järjen" mukaisiin tulkintoihin. Näin on yhteiskunnallinen kaksikomponenttiliima sekoitettu - ja se pitää.

Ian Connellin artikkelissa konkretisoituu tv-uutisten ideologinen funktio kiistassa joka täällä viluisella Suomenniemelläkin on jokavuotinen: Keskitetyt vai liittokohtaiset työehtosopimukset? Valtiovallan tunkeutuminen TES-kenttään? Jne. Connell pyrkii osoittamaan kuinka tv-journalismi toimintaperiaatteidensa ehdot täyttämällä vaimentaa poliittis-taloudellisia vastakohtaisuuksia. Tähän tavoitteeseen Connell kammoittelee analysoimalla journalistisen jutunkerronnan rutii-neja. Tv-uutiset eivät ole ikkuna todellisuuteen vaan yhteiskunnallinen perheneuvoja.

Paul E. Willisin rock-tutkimuksessa nousee esiin selkeämmin "media-suhteen" kaksipuolisuus. Willis pyrkii nousemaan kulttuuri-indekseistä (kuinkapaljonkukakinmitäkin) kulttuurisuhteiden integraalisen tutkimisen tasolle, siis sen selvittämiseen kuinka kulttuurituote ja sitä käyttävä ihmisryhmä vaikuttavat toisiinsa ja muovaavat toisiaan.

Willis konkretisoi analyysiaan *Triple Zero* -nimisen moottoripyöräjengin parissa tekemässään tapaustutkimuksessa. Näiden poikien suoraviivainen ja sykkeinen elämäntyyli edellyttää raakaa rokkia - singleinä.

Mik mä oon kertomaan *Mic Macin* maailmasta? Dan Steinbock on; hän tarpoo artikkelissaan kerskakulutuksen, mainonnan ja narsistisen elämänmuodon psykoanalyttisissa kellareissa. Ovatko *Coke*-harmonia ja *Mic Mac*-erotiikka tulleet jäädäkseen?

Ajanpuutteen vuoksi ei näin pieni tila salli johdatusta kaikkeen mieltä kiinnostavaan mitä nyt tarjoamme. Silti tekisi mieli mainita, ettei sivulla 80 esittäytyvä mieshenkilö ole K. Nordenstreng vaan H. Thompson. A. Alanen on piirtänyt tästä pitkäköstä ohikulkijasta sattuvan luonnoksen.

Jukka Haapasalo